

Capitolul 1

Legea și modul ei de operare

Lumea și tot ceea ce conține ea este conștiința condiționată a omului, obiectivată. Cauza și substanța întregii lumi este conștiința. De aceea, dacă dorim să descoperim secretul creației, noi trebuie să ne întoarcem atenția asupra conștiinței.

Cunoașterea legii conștiinței și a metodei de operare a acesteia te va ajuta să realizezi tot ce îți dorești în viață. Înarmat cu această cunoaștere, tu îți vei putea construi și menține o lume ideală.

Conștiința este singura realitate, nu la modul figurat, ci într-un sens cât se poate de real. Pentru a înțelege mai clar, noi putem compara realitatea cu un râu care se împarte în doi afluenți: mintea conștientă și mintea subconștientă. Pentru a opera cu inteligență legea conștiinței, este necesar să înțelegem relația dintre cele două tipuri de minți. Mintea conștientă este personală și selectivă; cea subconștientă este impersonală și neselectivă. Planul conștient este cel al efectelor; cel subconștient este cel al cauzelor. Cele două aspecte reprezintă diviziunea masculină și cea feminină a conștiinței. Mintea conștientă este masculină, iar cea subconștientă este feminină.

Mintea conștientă generează idei și le impregnează în mintea subconștientă. Cea subconștientă receptează aceste idei și le dă formă și expresie.

Prin intermediul acestei legi – respectiv prin conceperea unei idei și prin impregnarea ei în mintea subconștientă – se naște întreaga realitate. Fără ea nu ar exista nimic din ceea ce vedem în jurul nostru. Mintea conștientă impregnează mintea subconștientă, în timp ce aceasta din urmă manifestă ideile impregnate în ea.

Mintea subconștientă nu produce niciodată idei, dar le acceptă pe cele pe care mintea conștientă le consideră adevărate, pe care le obiectivează printr-un mecanism cunoscut numai de ea. Prin puterea de a-și imagina și de a simți, și prin libertatea de a alege ideile pe care dorește să le cultive, omul își poate controla propria creație. Controlul minții subconștiente este posibil prin controlul ideilor și sentimentelor cultivate.

Mecanismul creației este ascuns în adâncurile minții subconștiente – aspectul feminin sau pântecul creator. Aceasta transcende rațiunea și nu cunoaște deducția. Ea consideră sentimentele realități care există în sine, așa că începe de îndată să le dea curs. Procesul creator începe întotdeauna cu o idee, iar ciclul lui se derulează pe baza unui sentiment și se încheie printr-un act de voință.

Ideile sunt impregnate în mintea subconștientă prin intermediul sentimentelor. Nici o idee nu este impregnată în mintea subconștientă dacă nu este simțită. Odată simțită, ea trebuie să capete formă, indiferent dacă este bună, rea sau indiferentă. Simțirea este singurul mediu prin care ideile sunt impregnate în mintea subconștientă. De aceea, oamenii care nu își pot controla emoțiile își pot impregna cu ușurință în subconștient diferite stări nedorite. Atunci când vorbim de controlul sentimentelor, noi nu ne referim la restrângerea sau la suprimarea acestora, ci mai degrabă la disciplinarea sinelui prin imaginarea și cultivarea acelor sentimente care contribuie la fericirea noastră. Controlul sentimentelor joacă un rol absolut în trăirea unei vieți împlinite și fericite. În consecință, nu cultiva niciodată sentimente și emoții nedorite, și nu te gândi cu simpatie la lucrurile rele, indiferent de forma pe care o iau acestea. Nu insista asupra imperfecțiunii tale sau a altor oameni; în caz contrar, îți vei impregna singur aceste limitări în mintea ta subconștientă. Dacă nu dorești să trăiești o anumită experiență, nu cultiva sentimentul că o trăiești – tu sau altcineva. Aceasta este singura lege a unei vieți împlinite și fericite. Orice altceva este un simplu comentariu.

Orice emoție produce o impresie asupra minții subconștiente, iar dacă nu este contracarată printr-o emoție mai puternică cu sens opus, ea trebuie exprimată. Emoția exprimată este întotdeauna cea dominantă. Gândul „eu sunt sănătos” produce o emoție mai puternică decât gândul „eu voi fi sănătos”. Ideea că „voi fi” reprezintă o dovadă că „nu sunt”, iar gândul „eu sunt” este inevitabil mai puternic decât „eu nu sunt”.

Ceea ce simți că ești domină întotdeauna ceea ce simți că ți-ai dori să fii. În consecință, pentru a fi realizată, o dorință trebuie să fie simțită ca o stare care există deja, nu ca una care nu există.

Senzația precede manifestarea și reprezintă fundamentul pe care se sprijină aceasta. De aceea, fii întotdeauna atent la stările tale de spirit și la emoțiile pe care le manifestezi, căci există o conexiune neîntreruptă între ceea ce simți și lumea vizibilă în care trăiești. Corpul tău este un filtru emoțional, păstrând urmele emoțiilor tale prevalente. Cauza tuturor bolilor sunt dezechilibrele emoționale, îndeosebi emoțiile suppressate. Emoția intensă trăită în legătură cu un aspect negativ, rămasă însă neexprimată în exterior, reprezintă începutul bolii sau al dezechilibrului – deopotrivă la nivelul corpului fizic și al mediului exterior. Nu cultiva niciodată sentimente de regret sau de eșec, căci frustrarea generată de neîmplinirea obiectivelor tale conduce automat la boală.

Nu te gândi și nu cultiva decât sentimente asociate cu starea pe care îți propui să o realizezi. Cultivarea emoțiilor asociate cu realitatea dorită și viața trăită la unison cu această convingere pot conduce la veritabile miracole. Toate schimbările la nivelul realității manifestate devin posibile numai printr-o schimbare la nivel emoțional. Schimbarea emoțiilor reprezintă o schimbare a propriului destin. Întreaga creație se produce în lumea minții subconștiente. În consecință, ceea ce trebuie să faci tu este să dobândești un control asupra modului în care operează aceasta, respectiv asupra ideilor și sentimentelor tale. Ceea ce ți se întâmplă nu se datorează niciodată șansei sau accidentelor, la fel cum norocul sau ghinionul tău nu au nimic de-a face cu soarta predestinată. Întregul tău univers personal este determinat de impresiile impregnate în mintea ta subconștientă. Aceasta nu este selectivă. Ea este impersonală, și nu ține cont de persoana care își impregnează impresiile asupra ei. Minții subconștiente nu îi pasă de adevărul sau de falsitatea emoțiilor tale. Ea acceptă întotdeauna ceea ce simți tu că este adevărat. Cu alte cuvinte, adevărul ei sunt propriile tale sentimente (asociate cu ceea ce crezi că este adevărat). Pentru cel care știe să se folosească de această calitate a minții sale subconștiente nimic nu este imposibil. Tot ce poate concepe mintea omului, simțind că este adevărat, mintea sa subconștientă poate obiectiva. Sentimentele tale creează tiparul care îți modelează lumea exterioară, iar o schimbare a sentimentelor este sinonimă cu schimbarea acestui tipar.

Mintea subconștientă manifestă întotdeauna impresiile care i-au fost impregnate. De îndată ce primește o astfel de impresie, ea începe să lucreze pentru a-i da o expresie concretă. Ea acceptă emoția impregnată în ea, considerând-o o realitate în sine, și începe imediat să producă în lumea exterioară obiectivă echivalentul exact al emoției respective. Mintea subconștientă nu modifică niciodată convingerile acceptate de mintea conștientă a omului. Ea le dă curs până la ultimul detaliu, indiferent dacă sunt sau nu benefice pentru cel care le-a emis.

Pentru a-ți impregna mintea subconștientă cu starea dorită, tu trebuie să cultivi emoția pe care ai trăi-o dacă dorința ți-ar fi deja îndeplinită. Atunci când îți definești obiectivul, nu trebuie să ai nimic altceva în minte decât obiectivul respectiv (destinația finală pe care ți-o propui). Nu te gândi nici o clipă la maniera în care va fi manifestat acesta sau la dificultățile implicate în manifestarea sa. Gândul la o anumită stare dublat de emoțiile asociate cu ea o impregnează automat în subconștient. În consecință, dacă insiști asupra dificultăților pe care le vei întâmpina și asupra barierelor sau întârzierilor cu care te vei confrunta, subconștientul tău va accepta prin însăși natura lui neselectivă emoția asociată cu dificultățile și cu obstacolele, considerând că asta aștepti de la el, și le va manifesta în lumea exterioară.

Mintea subconștientă este pântecul creației. Ea receptează ideile omului prin intermediul emoțiilor asociate cu acestea. Nu modifică niciodată aceste idei, și le dă întotdeauna formă și expresie, după chipul și asemănarea emoțiilor asociate cu ele. În consecință, dacă simți că un obiectiv este imposibil de atins, tu îți impregnezi practic în subconștient ideea de eșec.

Deși mintea subconștientă îl slujește cu credință pe om, nu trebuie să credem că relația ei cu acesta este cea dintre un servitor și stăpânul lui, așa cum se credea în antichitate. Profeții din altădată au numit-o sclava și servitoarea omului. Sfântul Pavel a personificat-o ca pe o „femeie”, declarând: „Femeia trebuie să fie supusă bărbatului în toate”. Mintea subconștientă slujește într-adevăr cu credință omul, dând formă tuturor sentimentelor sale, dar respinge cu putere obligativitatea, reacționând mai degrabă la convingere decât la comandă. În consecință, o putem compara mai mult cu o soție preaiubită decât cu o slujitoare.

Afirmația potrivit căreia „soțul este capul soției” [Efeseni 5] nu este întotdeauna adevărată în ceea ce privește căsnicia dintre un bărbat și o femeie, dar este adevărată în ceea ce privește mintea conștientă și cea subconștientă, respectiv relația dintre aspectul masculin și cel feminin al conștiinței. Misterul la care se referea Pavel atunci când a scris: „Acesta este un mare mister... Cel care își iubește soția, se iubește pe sine... Și cei doi vor forma un singur trup” – este pur și simplu misterul conștiinței. În sine, conștiința este unitară și indivizibilă, dar de dragul creației ea pare împărțită în două.

Aspectul conștient (obiectiv) sau masculin este într-adevăr capul, care domină aspectul subconștient (subiectiv) sau feminin. Cu toate acestea, nu putem vorbi în nici un caz de dominarea unui tiran, ci mai degrabă de cea a unui iubit. Așadar, dacă îți asumi emoția pe care ai simți-o dacă te-ai afla deja în posesia obiectivului tău, mintea ta subconștientă acceptă să dea formă prezumției tale, acceptând-o cu o supunere absolută (fără să o modifice în nici un fel). Dorințele tale nu sunt acceptate însă de ea atât timp cât nu îți asumi emoțiile asociate cu realitatea lor, căci o idee nu poate fi acceptată de mintea subconștientă decât prin simțire (prin emoțiile asociate cu ea) și nu poate fi manifestată în lumea exterioară decât prin acceptarea ei de către mintea subconștientă.

Ce-i drept, este mai ușor să cultivi sentimente asociate cu evenimentele propriu-zise din lumea exterioară decât să recunoști că acestea din urmă îți reflectă propriile emoții. Faptul că lumea exterioară oglindește lumea interioară rămâne însă un adevăr etern. „Ceea ce există în interior există inclusiv în exterior”. „Nu poate să ia un om nimic dacă nu i s-a dat lui din cer”. În sfârșit: „Împărăția lui Dumnezeu există în interiorul vostru”. Nimic nu vine din lumea exterioară; tot ce există provine din lumea interioară – adică din mintea subconștientă. Tot ce vezi tu în lumea exterioară este conținutul minții tale subconștiente. Lumea în care trăiești este conștiința ta obiectivată, până la ultimul detaliu. Stările obiective depun mărturie pentru impresiile impregnate în subconștientul tău. O schimbare a impresiei conduce la o schimbare a expresiei.

Mintea subconștientă acceptă ceea ce simți tu că este adevărat, și cum creația este rezultatul acestor impresii subconștiente, tu ești cel care determină această creație, prin ceea ce simți. Tu ești deja ceea ce îți dorești să fii, și singurul motiv pentru care nu realizezi acest lucru este refuzul tău de a crede în el.

Căutarea în afara ta a lucrurilor pe care nu le simți în tine este zadarnică, căci nu vei găsi niciodată ceea ce îți dorești, ci numai ceea ce ești deja. Pe scurt, tu nu poți manifesta și nu poți avea decât acele lucruri de care ești conștient că ești una cu ele sau că le posezi. „Celui care are i se va mai da.” Negarea dovezilor oferite de simțuri și asumarea sentimentelor asociate cu împlinirea dorințelor este singura modalitate de îndeplinire a acestora.

Autocontrolul gândurilor și al sentimentelor este cel mai înalt tip de realizare. Atât timp cât nu deții încă un autocontrol perfect, astfel încât să simți ceea ce îți dorești să simți, folosește-te de somn și de rugăciune pentru a te ajuta să atingi stările dorite. Acestea sunt cele două porți care permit accesul la mintea subconștientă.